

3. december 2020
Sagsnr. 20/13332
BPE

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

AFSLAG på anmodning om genoptagelse af sag om støttenedsættelse efter reglerne om krydsoverensstemmelse for 2011 i Randers Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 15. november 2019 afgørelse om at ophæve NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 14. februar 2012 og hjemvise sagen til fornyet behandling i styrelsen.¹ Afgørelsen af 14. februar 2012 vedrørte nedsættelse af klagers landbrugsstøtte for 2011 med 100 % efter overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 2.1 på A 1 , 8920 Randers NV.

Landbruger har anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage behandlingen af klagesagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Miljø- og Fødevareklagenævnets sagsnr. 19/08308.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Anmodningen om genoptagelse

Landbruger har ved skrivelse af 12. oktober og 3. november 2020 anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Landbrugsstyrelsens afgørelse af 14. februar 2012.

Som begrundelse for anmodningen har landbruger anført, at Miljø- og Fødevareklagenævnet ikke har efterkommet Vestre Landsrets dom af 5. november 2019, hvorved sagen blev hjemvist til fornyet behandling i nævnet.³

Det er landbrugers opfattelse, at Miljø- og Fødevareklagenævnet skal bringe nævnets afgørelse af 15. november 2019 i overensstemmelse med dommen ved at lægge dommens resultat til grund og ikke hjemvise sagen til fornyet behandling i Landbrugsstyrelsen.

Hertil har landbruger anført, at hjemvisningen til Landbrugsstyrelsen er en fejlagtig beslutning, idet resultatet af styrelsens behandling må anses for underordnet efter landsrettens stillingtagen til sagen.

Landbruger har også anført, at landsrettens hjemvisning af sagen ikke betyder, at landsretsdommen er til forhandling.

2. Sagens oplysninger

2.1 Landbrugsstyrelsens afgørelse af 14. februar 2012

Den 14. februar 2012 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om at nedsætte klagers landbrugsstøtte for 2011 med 100 % efter overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 2.1.

Det fremgår af begrundelsen for afgørelsen, at Landbrugsstyrelsen tidligere har orienteret klager om, at når nedsættelsesprocenten når 15 %, vil overtrædelsen blive betragtet som forsætlig. Herefter fremgår det, at styrelsen efterfølgende har konstateret en ny overtrædelse af krav 2.1, og at denne, som følge af tidligere forsætlig overtrædelse af samme krav, vil blive vurderet som en gentagen forsætlig overtrædelse. På den baggrund er det styrelsens opfattelse, at nedsættelsesprocenten skal fastsættes ved at gange resultatet af den foregående nedsættelsesprocent med faktoren tre. Styrelsen har slutteligt konkluderet, at nedsættelsesprocenten derfor skal være 100 %.

2.2 Fødevareministeriets Klagecenters afgørelse af 7. juli 2014

Fødevareministeriets Klagecenter har den 7. juli 2014 truffet afgørelse om at stadfæste Landbrugsstyrelsens afgørelse af 14. februar 2012.⁴

2.3 Vestre Landsrets dom af 5. november 2019

³ Vestre Landsrets sagsnr. BS-3292/2017-VLR.

⁴ Miljø- og Fødevareklagenævnets sagsnr. 24164.

Vestre Landsret har den 5. november 2019 afsagt dom, der pålagde Miljø- og Fødevareklagenævnet at anerkende, at Fødevareministeriets Klagecenters afgørelse 7. juli 2014 var ugyldig, og at sagen skulle hjemvises til fornyet behandling.

Det fremgår bl.a. af dommen, at landsretten ikke, som sagen var oplyst for retten, anså det for godtgjort, at klagers overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 2.1 udgjorde et tredjegangstilfælde af forsætlig overtrædelse, som kunne føre til nedsættelse af støtten med 100 %. Landsretten har heller ikke fundet grundlag for at fastslå, at der i forhold til klager tidligere er konstateret gentagne uagtsomme overtrædelser i sådan en sammenhæng, at betingelserne for at nedsætte støtten med 100 % af den grund er opfyldt.

2.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 15. november 2019

Den 15. november 2019 har Miljø- og Fødevareklagenævnet truffet ny afgørelse, der erstattede Fødevareministeriets Klagecenters tidligere afgørelse af 7. juli 2014. Ved afgørelsen af 15. november 2019 har nævnet ophævet Landbrugsstyrelsens afgørelse af 14. februar 2012 og hjemvist sagen til fornyet behandling i styrelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har begrundet afgørelsen med, at Landbrugsstyrelsen skal foretage en fornyet vurdering med henblik på at bringe sagen i overensstemmelse med landsrettens præmisser i dommen af 5. november 2019.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Indledende bemærkninger

En myndighed er forpligtet til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, der forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven,⁵ at afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, 4, 7 og 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Af § 11 a, stk. 1, i lov om landdistriktsfonden følger det,⁶ at afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, og 4-7, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det fremgår af § 12 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet, når en sag undtagelsesvis hjemvises, skal redegøre for nævnets overvejelser i forbindelse med behandlingen af de klagepunkter, der har ført til hjemvisningen. Nævnet skal samtidig vejlede myndigheden i 1. instans om, hvordan sagen på disse punkter skal behandles.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der med anmodningen om genoptagelse ikke er påvist, at der er begået fejl ved sagens behandling, der kan begrunde, at behandlingen af klagesagen genoptages.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har vurderet, at det ikke var en fejl at hjemvise sagen til fornyet behandling i Landbrugsstyrelsen ved nævnets afgørelse af 15. november 2019.

Ved vurderingen henviser Miljø- og Fødevareklagenævnet indledningsvis til, at nævnets kompetence til at behandle sager vedrørende krydsoverensstemmelse er begrænset til en prøvelse af Landbrugsstyrelsens afgørelser herom, jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven og § 11 a, stk. 1, i lov om landdistriktsfonden. Dette indebærer efter nævnets opfattelse, at da nævnet modtog Vestre Landsrets dom af 5. november 2019 om hjemvisning til fornyet behandling, skulle nævnet på ny tage stilling til, om styrelsens afgørelse af 14. februar 2012 var i overensstemmelse med dommen. Nævnet vurderer, at dette ikke var tilfældet, hvorfor nævnet den 15. november 2019 ophævede afgørelsen af 14. februar 2012 og hjemviste sagen til fornyet behandling i styrelsen.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

⁶ Lovbekendtgørelse nr. 114 af 6. februar 2020 af lov om Landdistriktsfonden.

Miljø- og Fødevareklagenævnet henviser herefter til, at nævnet, jf. § 12 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, har mulighed for at ophæve afgørelsen og hjemvise sagen til fornyet behandling i Landbrugsstyrelsen, hvis nævnet vurderer, at dette er nødvendigt. Det er nævnets vurdering, at det var nødvendigt at hjemvise sagen til fornyet behandling for at bringe styrelsens afgørelse af 14. februar 2012 i overensstemmelse med Vestre Landsrets dom af 5. november 2019.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage behandlingen af klagesagen.